

at Landets ordinaire Indtægter ikke længer vare tilstrækkelige til at dække dets ordinaire Udgifter. Jeg troede, at dette med temmelig Klarhed fremgik af de Forhandlinger, der have været førte om Finantslovene for de sidste Aaringer; jeg tillod mig derhos ved Forelæggelsen af nærværende Lovforslag i saa Henseende at henvise Dem ikke blot til den Finantslov, som gjælder for indeværende Finantsaar, men ogsaa til det Finantslovsforslag, som iaar er forelagt i det andet Thing. Jeg vil, mine Herrer, drage Dem til Minde, at i den Finantslov, som gjælder for indeværende Finantsaar, er Balancen kun bleven opnaaet derved, at man brugte noget over 2 Millioner af Reserveresonden, og at man af den meest extraordinaire Indtægt, som Staten har, har medtaget omtrent 1 Million for at dække de Krav, som man ikke paa nogen Maade kunde slyde bort. Jeg skal aldeles ikke dvæle ved, at man strøg forskjellige Poster, om hvilke man dog vidste, at de maatte komme til Udbetaling, at man endvidere ved forskjellige Posteringer søgte at give det Hele et saa godt Udseende som muligt, og at man derhos var sig fuldkommen bevidst, at, om man end for et enkelt Aar kunde slyde visse Udgifter tilside, hørte flere af disse dog til dem, der ikke kunde betegnes som extraordinaire, men som maatte komme igjen med Krav paa at fyldestgøres. Hvad det Finantslovsforslag angaaer, som for Dieblisset foreligger det andet Thing, da ville De see, at det Selvsamme gjentager sig deri: at det ogsaa i det har været nødvendigt at søge Afdragene paa Statsgjælden dække ved at benytte Reserveresonden, at der desuden paany er taget 864,000 Rbd. af de af mig nævnte disponible aldeles extraordinaire Midler til Indtægt, og at man endda kommer til at slutte med et Understud af noget over 400,000 Rbd. Mine Herrer! De extraordinaire Indtægter, som jeg har peget hen til og kaldt nogle af de meest extraordinaire, som vi have, hidrøre fra den Æquivalentsum, som Hertugdømmerne skulle betale Danmark for overtagne Pensioner. Naar man det ene Aar har anvist 1 Million og det næste Aar anviser over 860,000 Rbd. af disse Indtægtsfilder, ville de selvfølgelig ophøre længe, førend de derved æquivalerede

Byrder i Pensioner ville have faaet Ende. Læg dertil, mine Herrer, at det inden saa Dage vil være nødvendigt at forelægge Rigsdagen et Lovforslag om en Tillægsbevilling til indeværende Aars Finantslov, som andrager c. 200,000 Rbd., der ikke paa nogen Maade angaae Udgifter, som man tør betegne som extraordinaire, men som tværtimod kun ere en Følge af de knebne Bevillinger for indeværende Aar, der have vist sig at være utilstrækkelige, og som altsaa ere af den Slags, at de maae forudsættes at ville komme igjen under almindelige Tilsholdsforhold. Man kan ved en Betragtning af indeværende Aars Finantsstilstand ikke overse, at en saadan Bevilling vil fremkomme, især da der ikke paa Finantsloven længer bevilges Noget til usforudsete Udgifter. Det høie Thing vil jo derhos have i fuldkommen frisk Erindring, at der desuden i den seneste Tid er blevet bevilget tvende Udgiftsposter, der sammendragne løbe op til henved 1,400,000 Rbd., og det vil endvidere ikke være sjult for de ærede Herrer, at der i den nærmeste Fremtid ligeledes vil blive gjort Krav paa Bevillinger til Kanoner og deslige samt til Fuldbelsen af de paabegyndte Arbejder paa Søforterne. Samler man nu alt dette, vil jeg spørge, om Noget derefter kan være i Tvivl om, hvorvidt det er muligt med de hidtilværende Indtægter at dække de Udgifter, som man ikke vil vise fra sig. Det er vel sandt, at det endnu ikke nøiagtig kan opgives, hvor store de omhandlede enkelte Belyb vil blive, men, mine Herrer, dette Spørgsmaal ligger heller ikke for her. Jeg holder mig overbevist om, at, hvilke Indskrænkninger man saa end vil og kan gjøre, vil der dog endnu stedsse være Tale om Anvendelse af saa betydelige Summer, at det ikke kan være tvivlsomt for Noget, at det er nødvendigt at skaffe yderligere Midler tilveie, naar Staten overhovedet taget ikke skal gaae tilbage og gaae saaledes tilbage, at den, som den ærede sidste Taler (David) betegnede det, bliver forarmet. Det er Tanken herpaa, mine Herrer, der har bevirket, at denne Lov er kommen til at gaae ud paa en mere faststaaende Stat. Det er ikke nogen forbigaaende Underbalance, det dreier sig om; det er en chronisk Svækkelse af Staten, der foreligger, som det efter min Mening